31996L0043

DIREKTIVA SVETA 96/43/ES

z dne 26. junija 1996

o spremembi in pripravi prečiščenega besedila Direktive 85/73/EGS z namenom zagotavljanja financiranja veterinarskih pregledov in kontrol nad živimi živalmi in nekaterimi živalskimi proizvodi, in spremembi direktiv 90/675/EGS in 91/496/EGS

SVET EVROPSKE UNIJE JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropskih skupnosti in zlasti člena 43 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([2]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([3]),

ker so žive živali in živalski proizvodi vključeni v seznam proizvodov iz Priloge II k Pogodbi; ker predstavljajo take živali in živalski proizvodi vir dohodka za del kmetijske populacije;

ker določa Direktiva Sveta 85/73/EGS z dne 29. januarja 1985 o financiranju veterinarskih pregledov in kontrol živalskih proizvodov, ki ga vsebujeta Priloga A k Direktivi 89/662/EGS in Direktiva 90/675/EGS ([4]), načela za zaračunavanje pristojbin takšnega nadzora;

ker določa Direktiva Sveta 90/425/EGS z dne 26. junija 1990 o veterinarskih in zootehničnih pregledih, ki veljajo za trgovanje z nekaterimi živimi živalmi in proizvodi znotraj Skupnosti, z namenom, da se dokončno oblikuje notranji trg ([5]), predvsem zahteve za veterinarske preglede, ki jih je treba opraviti v državi članici za odpremo živih živali in določenih živalskih proizvodov;

ker določa Direktiva Sveta 90/675/EGS z dne 10. decembra 1990 načela, ki veljajo za organizacijo veterinarskih pregledov proizvodov, ki vstopajo v Evropsko skupnost iz tretjih držav ([6]),

in Direktiva Sveta 91/496/EGS z dne 15. julija 1991načela, ki veljajo za organizacijo veterinarskih pregledov živali, ki vstopajo v Evropsko skupnost iz tretjih držav, in dopolnilne direktive 89/662/EGS, 90/425/EGS in 90/675/EGS ([7]), ki določajo zlasti zahteve za dokumentirane, identifikacijske in fizične preglede živali iz tretjih držav;

ker je financiranje takšnih pregledov in zdravstvenih pregledov v različnih državah članicah različno in se izvaja predvsem z zaračunavanjem pristojbin, ki so lahko različne; ker lahko te razlike vplivajo na pogoje konkurenčnosti med proizvodi, ki jih v glavnem pokriva splošna organizacija trga;

ker lahko prihaja v primeru živih živali, ki vstopajo na trg Evropske skupnost iz tretjih držav do odklonov v trgovanju, zaradi dejstva, da se izvajalcem zaračunavajo različna pristojbine;

ker je treba za rešitev te situacije storiti vse potrebno za usklajena pravila o financiranju takih pregledov in preverjanj;

ker je državna uprava odgovorna za izvajanje takih inšpekcij in pregledov; ker je treba poskrbeti, da bodo izvajalci plačevali pristojbine za financiranje takih pregledov in preverjanj;

ker je treba direktivi 90/675/EGS in 91/496/EGS prilagoditi tako, da bosta upoštevali ta načela;

([1]) UL C 219, 3.8.1993, str. 15.
([2]) UL C 315, 22.11.1993, str. 630.
([3]) UL C 34, 2.4.1994, str. 23.
([4]) UL L 32, 5.2.1985, str. 14. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 96/17/ES (UL L 78, 28.3.1996, str. 30).
([5]) UL L 224, 18.8.1990, str. 29. Direktiva. kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 92/118/EGS (UL L 62, 15.3.1993, str. 49).
([6]) UL L 373, 31.12.1990, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 95/52/ES (UL L 265, 8.11.1995, str. 16).
([7]) UL L 268; 24.9.1991, str. 56. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo 92/438/EGS (UL L 243, 25.8.1992, str. 7).

ker je treba poskrbeti za financiranje teh pregledov, ki jih določa Direktiva sveta 96/23/ES z dne 29. aprila 1996 o ukrepih za nadzor nekaterih snovi in ostankov teh snovi v živih živalih in živalskih proizvodih, in razveljavlja direktivi 85/358/EGS in 86/496/EGS in odločbi 89/187/EGS in 91/664/EGS ([1]);

ker je treba obstoječe Priloge tudi tehnično prilagoditi Direktivi 85/73/EGS, da se upoštevajo pridobljene izkušnje;

ker je treba za proizvode živalskega izvora, razen za meso, kar določajo direktive 64/433/EGS ([2]), 71/118/EGS ([3]) in 72/462/EGS ([4]), še določiti podrobna pravila za financiranje veterinarskih pregledov;

ker je treba za zagotovitev učinkovitega delovanja sistema nadzora nad ribjimi proizvodi in v izogib neenakih konkurenčnih pogojev na tem sektorju, taka podrobna pravila določiti tudi za ribje proizvode, ki jih določa Direktiva sveta 91/493/EGS z dne 22. julija 1991, ki določa zdravstvene pogoje za proizvodnjo in trženje z ribjimi proizvodi ([5]);

ker predlagana podrobna pravila upoštevajo specifično naravo ribjih proizvodov, naravo pregledov, ki jih določa Direktiva 91/493/EGS, in pomembnost določitve pristojbin skupnosti kar se tiče konkurenčnih pravil;

ker ta ureditev ne sme vključevati ribjih proizvodov, katerih trženje ne urejajo pravila, ki jih določa Direktiva 91/493/EGS;

ker je treba za proizvode živalskega izvora iz tretjih držav ustvariti povezavo in določiti datum, s katerim morajo biti sklenjeni sporazumi o enakovrednosti veterinarskih garancij,

([1]) UL L 125, 23.5.1996, str. 10.
([2]) UL 121, 29.7.1964, str. 2012/64. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 92/5/EGS (UL L 57, 2.3.1992, str. 1).
([3]) UL L 55, 8.3.1971, str. 23. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 92/116/EGS (UL L 62, 15.3.1993, str. 1).
([4]) UL L 302, 31.12.1972, str. 28. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 1601/92 (UL L 173, 27.6.1992, str. 13).
([5]) UL L 268, 24.9.1991, str. 15.

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Naslov, člene in dopolnila k Direktivi 85/73/EGS se zamenja z besedilom iz Priloge k tej direktivi.

Člen 2

1. V členu 3(ii) Direktive 90/675/EGS se v prvi vrstici za „(ii) da veterinarski pregledi“ in pred „… bili plačani in da …“ vrine izraz „kot to določa Direktiva 96/23/ES (*).

(*) UL L 125, 23.5.1996, str. 10.“

2. Člen 15 Direktive 91/496/EGS se glasi:

„*Člen 15*

V skladu z Direktivo 96/23/ES (*) morajo države članice pobirati pristojbine za veterinarske in zdravstvene preglede, če se uvažajo živali, na katere se nanaša ta Direktiva.

(*) UL L 125, 23.5.1996, str. 10.“

Člen 3

Svet bo pred 1. januarjem 1999 na osnovi poročila in morebitnih predlogov Komisije opravil revizijo te Direktive.

Člen 4

1. Države članice morajo uveljaviti zakone in druge predpise, ki jih je potrebno uskladiti z:

(i) določbami člena 7 in poglavja I(1)(e) Priloge A do 1. julija 1996;

(ii) določbami poglavja II, oddelka II poglavja III Priloge A in poglavja II Priloge C do 1. januarja 1997;

(iii) drugimi spremembe do 1. julija 1997.

Države članice imajo še dodaten rok, ki se lahko podaljša do 1. julija 1999, v katerem morajo zakonodajo uskladiti z določbami oddelka I poglavja III Priloge A.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo, ali pa se nanjo sklicujejo ob uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 5

Ta direktiva začne veljati z dnem objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 6

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Luxembourgu, 26. junija 1996

Za Svet

Predsednik

M. PINTO

PRILOGA

DIREKTIVA SVETA 85/73/EGS

z dne 29. januarja 1985

o financiranju veterinarskih pregledov in kontrol, ki ga pokrivajo direktive 89/662/EGS, 90/425/EGS, 90/675/EGS in 91/496/EGS

(spremenjeno in prečiščeno besedilo)

Člen 1

V skladu z dogovorom iz Priloge A, zagotovijo države članice pobiranje pristojbine Skupnosti, ki bo pokrivala stroške pregledov in kotrol proizvodov, naštetih v Prilogi, vključno s tistimi, ki so namenjeni za zagotavljanje živalske proizvodnje v klavnicah v skladu z zahtevami Direktive 93/119/EGS.

Člen 2

V skladu z dogovorom iz Priloge B, zagotovijo države članice pobiranje pristojbine Skupnosti, ki bo pokrivala stroške pregledov in kotrole proizvodov, ki jih določa Direktiva 96/23/EC ([1]).

Člen 3

V skladu z dogovorom iz Priloge C, zagotovijo države članice pobiranje pristojbine Skupnosti, ki bo pokrivala stroške pregledov in kontrol živih živali, naštetih v tej prilogi.

Člen 4

1. Do sprejetja določil o pristojbinah Skupnosti zagotovijo države članice financiranje pregledov in kontrol, ki jih ne pokrivajo členi 1, 2 in 3.

2. Za namen odstavka 1 lahko države članice zaračunavajo nacionalne pristojbine v skladu z načeli, ki so sprejeta za pristojbine Skupnosti.

Člen 5

1. Pristojbina Skupnosti se določi na taki ravni, da pokriva stroške, ki jih ima pristojni organ v zvezi s:

— stroški za plače in socialno zavarovanje inšpekcijske službe,

— administrativnimi stroški, ki nastanejo pri opravljanju kontrole in pregledov, ki lahko vključujejo izdatke za interno usposabljanje inšpektorjev, za kontrole in preglede iz členov 1, 2 in 3.

2. Posredno in neposredno vračanje pristojbin, določenih v tej direktivi, ni dovoljeno. Vendar pa se morebitna vloga katere izmed držav članic za standardno povprečje, določeno v Prilogah A, B in C, pri ocenjevanju posameznih primerov ne razume kot posredno vračilo.

3. Države članice imajo pravico zaračunati znesek, ki presega raven pristojbin skupnosti, če vse pristojbine skupaj, ki jih zaračunavajo države članice, ne presegajo dejanskih stroškov pregledov.

4. Ne glede na organ, ki je pristojen za zaračunavanje pristojbin, pa zamenjujejo pristojbine Skupnosti vsa druga plačila ali pristojbine za zdravstvene inšpekcije, ki jih pobirajo nacionalni, regionalni ali lokalni organi držav članic za inšpekcije in nadzor, kot to določajo členi 1, 2 in 3 ter njihova potrditev.

Ta direktiva ne preprečuje državam članicam, zaračunavati pristojbin za boj proti epizootskim in enzootskim boleznim.

Člen 6

1. Države članice redno posredujejo Komisiji

— podatke v zvezi z razdeljevanjem in uporabo pristojbin Skupnosti; znati morajo upravičiti metodo njihovega izračuna,

— letni konverzijski količnik, ki je sprejet v skladu s členom 7,

([1]) UL L 125, 23.5.1996, str. 10.

— kraj ali kraje, kjer se zaračunavajo pristojbine Skupnosti, vključno s potrebnimi pojasnili.

2. Kot del pregledov, ki jih opravi Komisija na licu mesta, lahko Komisija v sodelovanju s pristojnimi nacionalnimi organi preverja, ali se spoštujejo določila te direktive.

3. Če neka država članica meni, da se nadzor v drugi državi članici ne opravlja zadovoljivo, in da pristojbine, ki jih določa ta direktiva, ne pokrivajo stroškov nadzora ali jih ne pokrivajo zadostno, se lahko zateče k ustreznim določilom Direktive 89/608/EGS, zlasti k členoma 10 in 11 Direktive.

Člen 7

1. Količnik za konverzijo zneskov iz ekujev v nacionalno valuto, ki je specificiran v tej direktivi, je objavljen vsako leto na prvi delovni dan v septembru v seriji C *Uradnega lista Evropskih skupnosti*.

Ta konverzijski količnik stopi v veljavo s 1. januarjem naslednjega leta.

2. Z odstopanjem od odstavka 1:

— uporabljajo države članice obračunski tečaj za leto 1994, ki je veljal 1. septembra 1992,

— uporabljajo države članice za obdobje 1995 do 1998 povprečje obračunskih tečajev, ki so objavljeni v skladu z odstavkom 1za prejšnja tri leta.

Člen 8

S kvalificirano večino lahko Svet na predlog Komisije spremeni Priloge A, B in C k tej direktivi z namenom, da se določijo standardne ravni pristojbin Skupnosti, ter določi natančna pravila za njihovo izvajanje in izjeme.

Člen 9

1. Grška republika ima pravico odstopiti od načel, ki so določena v tej direktivi, če zaradi geografskih karakteristik stroški zaračunanja pristojbin v geografsko oddaljenih predelih presegajo koristi od pristojbin.

Grški organi obvestijo Komisijo o teritorialnem obsegu odobrenega odstopanja.

To obvestilo morajo spremljati vsa potrebna pojasnila.

2. V primeru drugih, enako oddaljenih območij imajo tudi druge države članice pravico v skladu postopkom, ki ga določa člen 18 Direktive 89/662/EGS, koristiti ta odstopanja.

Priloga A

POGLAVJE I

Pristojbine za meso, ki ga pokrivajo direktive 64/433/EGS, 71/118/EGS, 91/495/EGS in 92/45/EGS

Pristojbina iz člena 1 je določena v skladu s členom 5(1), in sicer:

1. Brez poseganja v točki 4 in 5 bodo države članice pobrale za stroške pregledov, ki je povezana s klanjem, naslednje standardne zneske:

   (a) goveje in telečje meso:

   — odraslo govedo: ECU 4,5 na žival,

   — mlado govedo: ECU 2,5 na žival;

   (b) enokopitarji/kopitarji: ECU 4,4 na žival;

   (c) prašičje meso: mrtva teža

   — pod 25 kg: ECU 0,5 na žival,

   — 25 kg ali več: ECU 1,30 na žival;

   (d) ovčje in kozje meso: mrtva teža

   — pod 12 kg: ECU 0,175 na žival,

   — med 12 in 18 kg: ECU 0,35 na žival,

   — nad 18 kg: ECU 0,5 na žival;

   (e) piščančje meso:

   (i) ali po standardni ceni, in sicer:

   — za brojlerje, drugo mlado perutnino za pitanje, ki tehta manj kot 2 kg in za izločene kokoši: ECU 0,01 na žival,

   — drugo mlado perutnino za pitanje mrtve teže 2 kg ali več: ECU 0,02 na žival,

   — druga težka odrasla perutnina, ki tehta 5 kg ali več: ECU 0,04 na žival;

   (ii) ali po ECU 0,03 za vsakega ptiča, če se država članica odloči, da ne bo delala razlik med kategorijami perutnine iz točke (i);

   (f) meso zajcev in meso majhne pernate in dlakaste divjadi:

   — za zajce in majhno pernato in dlakasto divjad standardne cene iz točke (e),

   — za naslednje kopenske sesalce:

   — merjasec: cene, določene v (c); sicer pa večje, če stopnje ne zadoščajo za pokritje stroškov, stroški trihinoskopske preiskave, ki jo določa Direktiva 92/45/EGS,

   — prežvekovalci: cene, določene v točki (d).

2. Kontrole in pregledi v zvezi z operacijami razreza iz – med drugim – člena 3(1)(B) Direktive 64/433/EGS in člena 3(1)(B) Direktive 71/118/EGS morajo biti plačane

   (a) ali po standardni ceni z dodatkom standardnega zneska ECU 3 na tono mesa, ki pride v obrat razsekovalnice.

   Ta znesek se prišteje k zneskom iz točke 1 zgoraj;

   (b) ali z obračunom dejanskih stroškov pregleda na uro dela.

   Če se opravljajo operacije razrezovanja v obratu, kjer se pridobiva meso, se zneski, določeni v prvem odstavku, znižajo za do 55 %.

   Država članica, ki se odloči za pobiranje pristojbin po delovnih urah, mora biti sposobna Komisiji dokazati, da dejanskih stroškov ni mogoče pokrivati s pristojbinami iz točke (a).

3. Države članice morajo zaračunavati znesek, ki ustreza dejanskemu izdatku za kontrolo in pregled skladiščenega mesa v skladu z – med drugim – členom 3(1)(D) Direktive 64/433/EGS in členom 3(1)(C) Direktive 71/118/EGS.

Podrobna pravila za uporabo tega odstavka se lahko določijo s postopkom, določenim v členu 16 Direktive 64/433/EGS ali členu 21 Direktive 71/118/EGS z namenom reševanja primerov intervencijskega mesa in mesa, ki je namenjeno za kratkotrajno skladiščenje v hladilnicah.

4. Za pokrivanje povečanih stroškov, lahko države članice:

(a) ali povečajo standardne zneske pristojbin, ki so določeni v točkah 1 in 2(a) za posamezen obrat.

Poleg določil iz točke 5(a) so lahko pogoji, ki jih je treba izpolnjevati, naslednji:

— višji stroški pregledov zaradi neenotnosti živali za zakol kar se tiče starosti, velikosti, teže in zdravstvenega stanja,

— daljše čakanje in neproduktivna obdobja za inšpektorje zaradi neustreznega načrtovanja obratov, ki dobavljajo živali ali zaradi tehničnih pomanjkljivosti ali napak na primer v starejših obratih,

— pogoste zamude v procesu klanja, na primer zaradi nezadostnega števila delavcev v klavnicah in s tem nezadostna zaposlenost inšpektorjev,

— višji stroški zaradi posebnih časov potovanja,

— več časa porabljenega za preglede zaradi pogosto spremenljivih časov klanja, ki niso pod kontrolo inšpektorjev,

— pogoste prekinitve procesa klanja zaradi izpolnjevanja zahtev čiščenja in razkuževanja,

— pregledi živali, ki jih na zahtevo lastnika koljejo izven običajnega časa za klanje.

Povišanje osrednje standardne cene za pristojbine je odvisna od stroškov, ki jih je treba pokriti;

(b) ali zaračunati posebno pristojbino, ki bo pokrivala dejanske stroške.

5. Države članice, kjer stroški za plače, struktura obratov in odnos med veterinarji in inšpektorji odstopajo od povprečja Skupnosti, ki velja kot osnova za obračun standardnih zneskov, določenih v točkah 1 in 2(a), lahko izjemoma zmanjšajo te zneske, da dosežejo realne stroške pregleda:

(a) na splošno, kjer obstajajo precejšnje razlike med življenjskimi stroški in stroški za plače;

(b) za posamezne obrate, kjer so izpolnjeni naslednji pogoji:

— minimalni dnevni normativ klanja, ki omogoča načrtovanje razporeditve ustreznega inšpekcijskega osebja,

— število zaklanih živali je konstantno, tako da se lahko dobava živali načrtuje v naprej, kar omogoča racionalno izrabo inšpekcijskega osebja,

— stroga organiziranost in načrtovanje znotraj obrata, skupaj z hitrim klanjem, ki omogoča optimalno izrabo inšpekcijskega osebja,

— brez čakanja in neproduktivnih obdobij za inšpekcijsko osebje,

— živali za zakol so čim bolj enotne kar se tiče starosti, velikosti, teže in zdravstvenega stanja.

V nobenem primeru ne smejo te izjeme povzročiti zmanjšanje ravni, določenih v točkah 1 in 2(a) za več kot 55 %.

6. (a) Pristojbine iz točk 1, 2 in 3 se pobirajo v klavnici, obratu razrezovanja ali v hladilnici. Poravnati jih mora upravljavec ali lastnik, ki izvaja zgoraj navedene operacije, ta pa lahko prenese pristojbino, ki se zaračuna za zadevno operacijo na fizično ali pravno osebo, za katero se izvaja operacija. Če se v skladu z Direktivo 71/118/EGS opravlja zdravstveni pregled žive perutnine na izvornih farmah, se lahko izvornim farmam zaračuna znesek do 20 % standardnih cen, ki jih določa točka 1(e).

(b) Z odstopanjem od koncepta kraja obračuna iz prvega stavka točke (a), lahko države članice v primeru obratov, ki izvajajo več kot eno operacijo, in proizvodnih verig, ki pokrivajo več kot eno operacijo, zaračunajo celotno skupno pristojbino, vključno z različnimi zneski, istočasno in na eni lokaciji.

(c) Če pokriva pristojbina, ki se zaračuna klavnici, vse stroške pregleda, navedene v točki (a), države članice ne zaračunajo pristojbine obratu razreza ali hladilnici.

POGLAVJE II

Pristojbine za meso, ki ga pokriva Direktiva 72/462/EGS, poglavje III Direktive 71/118/EGS, poglavje III Direktive 92/45/EGS in poglavje 11 Priloge I k Direktivi 92/118/EGS

1. Pristojbina iz člena 1 je določena na minimalni standardni ravni ECU 5 na tono (meso s kostmi), z minimalnim zneskom ECU 30 za pošiljko.

   Države članice pa lahko izjemoma povečajo ta znesek, da pokrijejo dejanske stroške.

2. Pri uvozu iz katere od držav, ki so 20. februarja 1995 začele pogajanja z Evropsko unijo z namenom, da sklenejo splošni sporazum o enakovrednosti veterinarskih jamstev (zdravje živali in javno zdravje) na osnovi načela vzajemnosti, in s katerimi je bil tak sporazum sklenjen pred 31. decembrom 1996, lahko države članice do 30. junija 1997 obdržijo to raven pristojbin.

   Višina pristojbine, ki se zaračuna za uvoz iz tretjih držav iz prvega pododstavka, se s postopkom iz odstavka 3 določi na podlagi sklenitve splošnega sporazuma o izenačitvi s to tretjo državo. Pri tem je treba upoštevati naslednja načela:

   — pogostost pregledov,

   — raven pristojbin, ki veljajo za to tretjo državo za uvoz iz Evropske unije,

   — opustitev drugih pristojbin, ki jih pobira tretja država, kot na primer obvezni stroški bivanja ali zdravstvene garancije.

3. Če se sprejmejo odločitve, ki jih določa člen 8(3) Direktive 90/675/EGS, se v skladu z istim postopkom uskladijo zneski iz točke 1 v smislu zmanjšanja pogostosti dogovorjenih pregledov.

   Pri teh odločitvah bo Komisija upoštevala zlasti jamstva tretjih držav glede sprejema načela regionalizacije in drugih načel Skupnosti.

4. Pristojbino iz točke 1 mora plačati uvoznik ali njegov carinski zastopnik in se zaračuna na carinski upravi, ki je odgovorna za mejno kontrolno točko ali neposredno na kontrolni točki.

5. Države članice lahko del prihodkov iz pristojbin iz tega poglavja dodelijo solidarnostnemu zdravstvenemu skladu, ki je namenjen za pomoč veterinarskim službam, da bi jim omogočili učinkovitejše reagiranje na vsak pojav nenavadnih bolezni.

POGLAVJE III

Pristojbine za ribje proizvode, ki jih pokriva Direktiva 91/493/EGS

Oddelek I

Ribji proizvodi, ki sodijo pod poglavje 1 Direktive 91/493/EGS

Pristojbina iz člena 1 se določi v skladu s členom 5(1), in sicer:

1. (a) Države članice pobirajo pristojbino za stroške pregledov, ki je povezana z uradnimi preverjanji, ki so določeni v poglavju V(II) Priloge k Direktivi 91/493/EGS;

(b) Pristojbina iz točke (a) je določena z ECU 1 na tono ribjih proizvodov za prvih 50 ton in z ECU 0,5 na vsako dodatno tono. Pobere se ob prvem plasiranju na trg, če ni bila že pobrana ob pristanku ribiške ladje. V vsakem primeru se zaračuna prvemu kupcu. Države članice se lahko odločijo za sistem, ki omogoča združevanje količin ribjih proizvodov za neko časovno obdobje in centralno pobiranje pristojbin ob prvi prodaji;

(c) Z odstopanjem od točke (b), pristojbine, ki se pobirajo za živalsko vrsto iz Priloge II k Uredbi Komisije (EGS) št. 3703/85, ne smejo presegati ECU 50 na raztovorjeno pošiljko, če dejanski stroški ne presegajo tega zneska;

(d) Pobiranje pristojbin iz točke (a) ne posega v pobiranje pristojbin iz točke 2 v primeru naknadne predelave ribiških proizvodov, brez vpliva na točko 7(b).

2. (a) Države članice pobirajo pristojbino za stroške inšpekcije, zlasti v zvezi z uradnimi pregledi, ki se opravljajo v skladu s točko I poglavja V Priloge k Direktivi 91/493/EGS in z uradnimi preverjanji in v skladu s točko II istega poglavja V.

(b) Pristojbina iz točke (a) se določi z ECU 1 in se zaračunava za vsako tono ribjih proizvodov, ki pridejo v predelovalnico ali iz plovila z obratom za predelavo.

V primeru pregleda plovila z obratom za predelavo v tujini pa države članice zaračunajo dejanske stroške pregleda.

(c) Na osnovi prošnje države članice, podkrepljene z ustrezno priloženo dokumentacijo, se lahko v skladu s postopkom, ki je določen v členu 18 Direktive 89/662/EGS, določi nižja raven pristojbin za živalsko vrsto iz točke 1(c).

3. (a) Če država članica po natančnem preverjanju stroškov preverjanj iz točke 1(a) za nek proizvod na svojem območju meni, da dejanskih stroškov ni mogoče pokriti s pobiranjem pristojbin v skladu s točko 1(b), ima pravico določiti pobiranje pristojbin po urah dela za ta proizvod.

(b) Če država članica po natančnem preverjanju stroškov pregledov iz točke 2(a) za nek proizvod na svojem območju meni, da dejanskih stroškov ni mogoče pokriti s pobiranjem pristojbin v skladu s točko 2(b) v zadevnem obratu, ima pravico določiti pobiranje pristojbin po urah dela v obratu, ki predeluje ta proizvod.

Država članica, ki se odloči za pobiranje pristojbin po urah dela, mora Komisiji dokazati, da dejanskih stroškov ni mogoče pokriti s pobiranjem pristojbin v skladu s točkama 1(b) in 2(b).

4. (a) Država članica ima pravico znižati znesek pristojbin iz točke 1(b), če preglede iz točke 1 poenostavlja dejstvo, da:

— so ribe razvrščene po svežosti oz. velikosti v skladu z uredbama (EGS) št. 103/76 in št. 104/76, ali v skladu z nacionalnimi predpisi, in/ali

— so prve prodajne transakcije združene, zlasti na dražbi rib ali na grosistični tržnici.

Pod nobenim pogojem ne sme raba zgornjih določil pomeniti znižanja za več kot 55 %.

Na prošnjo države članice, podprto s priloženo ustrezno dokumentacijo, pa se lahko določi dodatno znižanje v skladu s postopkom, ki ga določa člen 18 Direktive 89/662/EGS.

(b) Država članica ima pravico znižati znesek pristojbine iz točke 2, če:

— se priprava ali predelava rib opravlja na istem mestu kot prva prodaja ali predelava, in/ali

— so v nekem obratu delovni pogoji in zagotovila glede obratnih preverjanj taka, da se lahko zmanjšajo zahteve inšpekcijske službe.

Pod nobenim pogojem ne sme raba zgornjih določil pomeniti znižanja za več kot 55 %.

Na prošnjo države članice, podprto s priloženo ustrezno dokumentacijo, pa se lahko določi dodatno znižanje v skladu s postopkom, ki ga določa člen 18 Direktive 89/662/EGS.

5. V obratih, ki se ukvarjajo samo s hlajenjem, zamrzovanjem, pakiranjem ali skladiščenjem ribjih proizvodov, pobirajo države članice pristojbino, ki ustreza dejanskim stroškom pregledov ribjih proizvodov. Če pa pristojbina, pobrana v skladu s točkama 1 in 2, pokriva vse stroške pregleda v zvezi s preverjanji iz poglavja V Dodatka k Direktivi 91/493/EGS, država članica ne pobira pristojbine iz te točke.

6. (a) Pristojbine iz točk 2 in 5 plača upravljavec ali lastnik obrata, ki opravlja zgoraj imenovane operacije, ta pa lahko zaračunane pristojbine prenese na fizično ali pravno osebo, za katero opravlja te operacije.

(b) V primeru ribjih proizvodov, ki so namenjeni za nadaljnjo predelavo na njihovih območjih, lahko države članice poberejo celotno pristojbino, ki pokriva različne zneske, naenkrat in na eni sami lokaciji.

Države članice, ki želijo izkoristiti to možnost, morajo o tem najprej obvestiti Komisijo.

7. Države članice morajo uvesti sisteme preverjanja, da so pristojbino iz tega poglavja res plačali zadevni upravljavci.

Predvsem morajo države članice v skladu z njihovimi nacionalnimi predpisi zagotoviti, da bodo upravljavci prejeli pisna potrdila ali kak drug dokaz o posameznih ali skupnih plačilih ali naloge za plačilo pristojbin iz točke (a) tega poglavja, razen če so zadevni ribji proizvodi namenjeni za pripravo ali predelavo na območju države članice, kjer je ladja pristala, in pod pogojem, da se celoten znesek pristojbine plača v predelovalnem ali pripravljalnem obratu.

Če je potrebno, se sprejmejo izvedbeni predpisi o izvajanju v skladu s postopkom iz člena 18 Direktive 89/662/EGS.

O tem je treba obvestiti Komisijo.

8. Z upoštevanjem strukturnih odstopanj, ki so bile odobrene Finski in Švedski v zvezi s skupno organizacijo trgov v skladu z Uredbo (EGS) št. 3759/92, in ne glede na skladnost z višinami pristojbin iz tega dela, imata Finska in Švedska v skladu s postopkom iz člena 18 Direktive 89/662/EGS pravico, da na osnovi ustrezne priložene dokumentacije uporabita alternativne načine pobiranja pristojbin do rezultata analize iz člena 3 Direktive 96/43/ES.

Oddelek II

Ribji proizvodi, ki spadajo pod poglavje 11 Direktive 91/493/EGS

1. V primeru ribjih proizvodov iz drugega odstavka člena 10 Direktive 91/493/EGS, veljajo določila, določena v prvi točki oddelka I te Priloge.

Države članice pobirajo tudi dodaten znesek, ki pokriva stroške pregleda za ta tip plovil in raztovarjanje, in sicer najmanj ECU 1 za tono raztovorjenega blaga.

2. Za ribje proizvode, razen za tiste iz točke 1, se pravi za vse ribje proizvode, ki morajo skozi mejno kontrolno točko, se določi pristojbina iz člena 1 v skladu s členom 5(1) na minimalni standardni ravni ECU 5 za tono in najmanj ECU 30 za tovor, čeprav se za količino nad 100 ton minimalni standardni znesek ECU 5 zmanjša na:

— ECU 1,5 za vsako dodatno tono ribjih proizvodov, ki so bili samo očiščeni,

— ECU 2,5 za vsako dodatno tono drugih ribjih proizvodov.

3. Če se sprejmejo določila iz člena 8(3) Direktive 90/675/EGS in v skladu z istim postopkom, se zneski iz točke 2 uskladijo glede na zmanjšano pogostost pregledov.

   Če se sprejmejo take odločitve, upošteva Komisija predvsem jamstva tretjih držav glede sprejema načel regionalizacije, enakovrednosti, vzajemnosti in drugih načel Skupnosti, zlasti če velja za te tretje države splošen sporazum s Skupnostjo o enakovrednosti veterinarskih jamstev (zdravstveno varstvo živali in javnozdravstveno varstvo).

   Pod nobenim pogojem ne sme raba tega odstopanja pomeniti nižjih pristojbin od tistih, ki se zaračunavajo v skladu z oddelkom I(1)(b) in (2)(b) za proizvode, iztovorjene iz ladij, ki plujejo pod zastavami Skupnosti.

   V primeru nadaljnje predelave pobiranje te pristojbine ne vpliva na pobiranje pristojbine iz točke 2(b) poglavja I.

   Za namene izvajanja tega poglavja velja v državah članicah pristojbina iz oddelka I za uvoz iz ladij, ki plujejo pod grenlandsko zastavo.

4. Države članice lahko s povišanjem pristojbin na raven dejanskih stroškov odstopijo od točke 2.

5. Pristojbino iz točke 2 plača uvoznik ali njegov carinski zastopnik, pobira pa jo carinarnica, ki je odgovorna za mejno kontrolno točko ali neposredno mejni kontrolni točki.

6. Države članice imajo pravico, da do 31. decembra 1999 uveljavljajo pristojbine iz oddelka I za uvoz rib iz ribiških ladij, ki so last mešanih družb, registriranih v skladu z ustreznim določilom Skupnosti.

Priloga B

PRISTOJBINE, NAMENJENE ZA ZAGOTAVLJANJE IZVAJANJA NADZORA NAD ŽIVIMI ŽIVALMI IN PROIZVODI ŽIVALSKEGA IZVORA, DOLOČENIM V DIREKTIVI 96/23/EGS

1. Pristojbina iz člena 2 se določi:
   (a) za žive živali za zakol in meso, kar pokriva poglavje I Priloge A: ECU 1,35 na tono mesa zaklane živali;
   (b) za proizvode akvakulture, ki jih pokriva poglavje III Priloge A: ECU 0,1 na tono prodanega proizvoda;
   (c) za mleko in mlečne proizvode: ECU 0,02 za 1 000 litrov surovega mleka;
   (d) za jajčne proizvode: znesek, ki ustreza dejanskim stroškom nadzora;
   (e) za med: država članica lahko zaračuna znesek, ki pokriva dejanske stroške pregleda in kontrole.
2. V skladu s stopnjami, določenimi v točki 1, se lahko države članice odločijo za enega od naslednjih sistemov:
   (a) pristojbina iz točke 1 se v celoti pobira v obratih, ki predstavljajo del produkcijske verige:
      — klavnica v primeru pristojbine, določene v točki 1(a),
      — obrati priprave in/ali predelavo v primeru pristojbine, določene v točki 1(b),
      — biralnica surovega mleka v primeru pristojbine, določene v točki 1(c);
   (b) del pristojbine iz točke 1 se v skladu s kriteriji, ki jih morajo določiti države članice, pobira na vsaki stopnji proizvodne verige, vključno s fazo reje.
3. Pristojbino iz točke 1 plača upravljavec ali lastnik obrata, ta pa lahko pristojbino zaračuna naprej fizični ali pravni osebi, za katero se opravljajo zadevne operacije.

Priloga C

PRISTOJBINE, KI SE ZARAČUNAVAJO ZA ŽIVE ŽIVALI

POGLAVJE I

Žive živali in proizvodi živalskega izvora, ki jih pokriva Direktiva 90/425/EGS

1. Za financiranje nadzora na izvoru se zaračunava pristojbina.

2. V skladu s postopkom iz člena 8 je treba določiti obseg in stopnjo pristojbine, podrobna navodila za njeno rabo ter določitvijo plačnikov in z vsemi izjemami.

POGLAVJE II

Žive živali, namenjene za uvoz, kar pokriva Direktiva 91/496/EGS

1. Pristojbina iz člena 3 se določi

   (a) za živalske vrste, naštete v poglavju I Priloge A, po standardni ceni ECU 5 na tono žive teže z minimalnim zneskom ECU 30 za pošiljko;

   (b) za druge živalske vrste po dejanskih stroških pregleda, izraženo na žival ali tono, a najmanj ECU 30 za tovor. Razume se, da ta minimalni znesek ne velja za uvoz živalskih vrst, navedenih v Odločbi Komisije 92/432/EGS:

   Z odstopanjem od teh določil pa lahko države članice povečajo te zneske na raven dejanskih stroškov.

2. Pri uvozu iz katere od držav, ki so 20. februarja 1995 začele pogajanja z Evropsko unijo z namenom, da sklenejo splošni sporazum o enakovrednosti veterinarskih jamstev (zdravstveno varstvo živali in javnozdravstveno varstvo) na osnovi načela vzajemnosti, in s katerimi je bil tak sporazum sklenjen pred 31. decembrom 1996, lahko države članice do 30. junija 1997 obdržijo to raven pristojbin.

   Višina pristojbine, ki se zaračuna za uvoz iz tretjih držav iz prvega pododstavka, se s postopkom iz tretjega odstavka določi na podlagi sklenitve splošnega sporazuma o izenačitvi s to tretjo državo. Pri tem je treba upoštevati naslednja načela:

   — pogostost pregledov,

   — raven pristojbin, ki veljajo za to tretjo državo za uvoz iz Evropske unije,

   — opustitev drugih pristojbin, ki jih pobira tretja država, kot na primer obvezni stroški bivanja ali zdravstvene garancije.

3. Pristojbino iz točke 1 mora plačati uvoznik ali njegov carinski zastopnik in se zaračuna na carinski upravi, ki je odgovorna za mejno kontrolno točko ali neposredno na mejni kontrolni točki.

4. Na prošnjo države članice in ob predložitvi ustrezne dokumentacije ter v skladu s postopkom, določenim v členu 18 Direktive 89/662/EGS, lahko velja za uvoz iz določenih tretjih držav nižja stopnja pristojbin.

5. Države članice lahko del prihodkov iz pristojbin iz tega poglavja dodelijo solidarnostnemu zdravstvenemu skladu, ki je namenjen za pomoč veterinarskim službam, da bi jim omogočili učinkovitejše reagiranje na vsak pojav nenavadnih bolezni.